

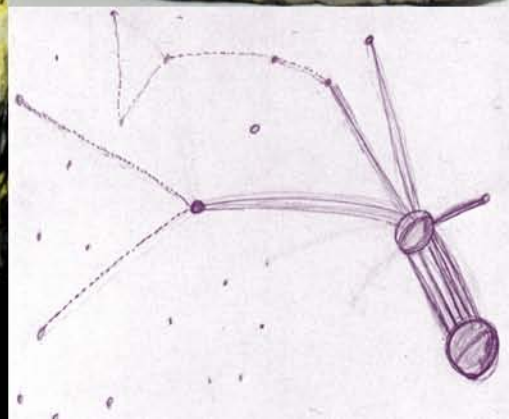
Kim Møller Hansen

Aliens

Fakta & Myter

Kim Møller Hansen

Aliens

SUFOI

Aliens

1. udgave 2013
Af Kim Møller Hansen

© 2013 Kim Møller Hansen

Udgivet af
Skandinavisk UFO Information (SUFOI)
Postboks 95
6200 Åbenrå
www.ufo.dk
info@sufoi.dk

ISBN 978-87-87628-08-2

Kopiering fra denne bog må kun finde sted på institutioner eller virksomheder, der har indgået aftale med Copydan Tekst & Node, og kun inden for de rammer der er nævnt i aftalen.

Aliens kan også købes som printbog med ISBN 978-87-87628-05-1 på www.sufoi.dk/butik/boger/boger-1.php. Et evt. overskud fra salget af printbogen går til driften af www.ufo.dk, som ejes af foreningen Skandinavisk UFO Information (SUFOI).

Fakta & Myter

Aliens udkommer i SUFOI's bogserie **Fakta & Myter**. Bogserien behandler temaer, problemstillinger og oplevelser tilknyttet ufomyten. Det er ambitionen med **Fakta & Myter**, at hver titel bliver læserens jordbundne guide i en fascinerende, men forvirrende verden domineret af mystiske beretninger, konspirationsteorier og halve sandheder.

I religionsvidenskab og antropologi betegner en myte en religiøs fortælling, der forklarer noget om virkelighedens indretning. I almindelig tale er en myte fiktion. I bogserien **Fakta & Myter** bruges begrebet "ufomyte" om de beretninger, oplevelser og forestillinger, der knytter sig til begrebet ufo, og som udvikler sig over tid i samspil med fx historiske og kulturelle forhold. Selve ordet "ufo" opfattes som en samlebetegnelse for de mangeartede fænomener, der kan indgå i beretninger om usædvanlige himmelfænomener.

I Fakta & Myter er tidligere udgivet:

Kim Møller Hansen: *Area 51*, SUFOI 2013 (printbog 978-87-87628-98-3, e-bog 978-87-87628-04-4)

Kim Møller Hansen: *Roswell*, SUFOI 2013 (printbog 978-87-87628-03-7, e-bog 978-87-87628-07-5)

Indhold

Forord 4

En nat i New Hampshire 5

Dagen derpå 9

Mareridt 11

Bag kulisserne 15

En ufooplevelse som så mange andre 20

På museum 22

Aliens i drømmeland 24

Sådan arbejder "bortførelseseksperterne" 30

Sandheden er ilde hørt 34

Har aliens en forkærlighed for USA? 35

Bøger 39

www 42

Register 43

Bogens illustrationer 44

Forord

I efteråret 1975 blev tv-filmen *The UFO Incident* vist i USA. Filmen bygger på en historie fra det virkelige liv. Den 19. september 1961 havde ægteparret Betty og Barney Hill under en natlig køretur langt ude på landet i New Hampshire i det nordøstlige USA en ufooplevelse, som udviklede sig dramatisk. Under en række hypnose-sessioner hos en psykiater fortalte de år senere en utrolig historie om at være blevet bortført af aliens og undersøgt om bord i et stort rumskib. Efter nærkontakten med de ikkejordiske satte ægteparret sig ind i bilen og ankom til deres hjem i Portsmouth med to timers forsinkelse. I de følgende uger blev de plaget af mareridt. I tv-filmen blev Barney og Betty spillet af henholdsvis James Earl Jones og Estelle Parsons. Ægteparret Hills historie blev udødeliggjort i forfatteren John G. Fullers (1913-1990) bestsellerbog *The Interrupted Journey – Two Lost Hours aboard a Flying Saucer* (The Dial Press 1966), der i oktober 1966 også udkom som en artikelserie i tidsskriftet *Look Magazine*.

Møder med aliens var i 1966 ikke noget nyt i ufomytens historie. Allerede i 1953 udkom ufoprofeten George Adamskis (1891-1965) første bog *Flying Saucers Have Landed*. Den blev i de følgende år oversat til 50 sprog, herunder dansk, solgte mere end 1 million eksemplarer på verdensbasis og fik stor betydning for menigmands opfattelse af ufoer som rumskibe styret af rumbrødre fra andre planeter i solsystemet. George Adamski skrev flere bøger om sine møder med rumbrødrene og blev den første, berømte kontaktperson eller ufoprofet. Mange fulgte efter, og det blev et gennemgående træk, at ufoprofeterne kommunikerede med rumskibenes venlige besætningsmedlemmer, ofte via telepati. Nogle kom endda med på udflugter til rumbrødrenes hjemplaneter. Rumbrødrene var udsendt fra utopiske samfund, der ikke kendte til krig, død, sygdom eller andre problemer, som kendetegnede Jorden i midten af det 20. århundrede. Rumbrødrene ville hjælpe menneskeheden med at løse miljøproblemer, stoppe atomprøvesprængningerne og forhindre udryddelsen af menneskeracen. Ufoprofeternes mission var at udbrede budskabet om næstekærlighed og kosmisk broderskab til hele verden.

Fra slutningen af 1960'erne og op gennem 1970'erne – en tid i USA præget af mediernes dækning af racekonflikter, Vietnamkrigens rædsler og en voksende mistro til politikere og myndighederne bl.a. på grund af Watergate-skandalen (1972-74) – opgav de besøgende tilsyneladende næstekærligheden og blev kriminelle og voldelige. Historierne om de fremmede fortalte, at de skamferede kvæg, ødelagde afgrøderne på markerne ved at skabe store aftryk og bortførte uskyldige mennesker. I dette scenarie passede Betty og Barney Hills bortførelseshistorie smukt ind, så det er næppe nogen tilfældighed, at tv-filmen *The UFO Incident* fandt vej til de amerikanske tv-skærme i 1975. Filmens største indflydelse på ufomyten er sikkert dens fremstilling af de fremmede som små væsner med store hoveder og aflange, skæve øjne. Denne type rumvæsner/aliens var dog ikke nogen ny opfindelse. Populære blade og tv-serier havde tidligere fremstillet de fremmede besøgende sådan – men tiden var nu moden til for alvor at optage de såkaldte "grå" (greys) i ufomyten.

Ved udgangen af 1980'erne blev rumskibshypotesen blandt især amerikanske ufoentusiaster den foretrukne forklaring på folks ufooplevelser – godt hjulpet på vej af tidens mange varianter af Roswell-historien og et stadigt voksende antal bortførelsesberetninger. I 1992 konkluderede en amerikansk undersøgelse, at næsten fire millioner amerikanske borgere havde været bortført af aliens! Men hvad siger videnskaben om ufobortførelser? Hvad får personer til at tro, at de har været bortført af aliens? Og hvad skete der egentlig den september-nat i 1961 med ægteparret Betty og Barney Hill? Deres oplevelse er blevet kaldt alle tiders bedst dokumenterede og mest overbevisende bortførelsesoplevelse, der involverer aliens. Men holder den påstand?

Kim Møller Hansen, juli 2013